

МОМЧЕТО В ДЕЛВАТА ИНДИАНСКА ПРИКАЗКА (ХОПИ)

Превод от английски: Анатолий Буковски, Лина Бакалова, Надежда
Накова, 2016

chitanka.info

МОМЧЕТО В ДЕЛВАТА^[0]

Някога, много отдавна, в едно село на племето Хопи живеела красива девойка със стария си баща. Те си нямали кой да ловува за тях и да им осигурява храна, затова добрите хора от племето им давали каквото можели да заделят.

Един ден девойката видяла жените да правят глинени делви и си рекла:

— И аз ще направя една.

И тя взела малко глина, измеси я и я оформила в красива делва с две дръжки. След това я сложила да се пече. Но когато отишла да си я вземе, чула, че нещо плаче вътре. Тя погледнала и що да види — вътре седяло едно момченце, не по-голямо от палеца ѝ.

Опитала се да го извади от делвата, но това било вълшебна делва и не могла. Тя занесла момчето в делвата у дома си и го нахранила с парченца храна, направила му хубави малки дрешки и казала:

— Сега аз съм твоята майка, а моят стар баща е твойт дядо.

Дните минавали и момчето растяло, докато главата му стигнала до ръба на делвата, а когато искало да се движи из къщата, то търкаляло делвата насам-натам и така се придвижвало.

Дошла зимата. Било ужасно студено и хората нямали какво да ядат. Тогава младите мъже от племето взели лъковете и стрелите си и тръгнали на лов. Като видяло това, момчето казало на дядо си:

— Дай ми лък и стрели, искам да ида на лов.

Дядо му му направил хубав червен лък, привързал разноцветни пера към стрелите и ги прикрепил към дръжките на делвата. После вдигнал момчето в делвата, занесъл го извън селото и го поставил на земята.

— Можеш вече да ловуваш — казал той, — скоро ще видиш много заешки следи.

Момчето започнало да върти делвата си и се затъркаляло така бързо, че скоро оставило дядо си далече назад. И наистина не след дълго видяло следи и един заек, който побягнал. Момчето завъртяло делвата си по-силно и тя се затъркаляла толкова бързо, че гърлото ѝ свирело като вятър.

Скоро момчето в делвата настигнало заека и малкото създание, скачайки високо във въздуха, се шумугнало в един храст. Делвата също се издигнала във въздуха, за да се хвърли в храста, но паднала с трясък на земята. Разчупила се на две и отвътре изскочило момчето — като вече пораснал Хопи момък!

Той отвързал лъка и стрелите от дръжките на делвата, последвал заека и го убил. После прострелял още дузина и като ги завързал един за друг, понесъл ги към селото.

Когато майка му го видяла да идва, не можела да повярва на очите си от радост. Тя изтичала да го посрещне, взела от него зайците и казала:

— Сега аз имам голям син и повече никога няма да гладувам!

Дядото също дошъл до вратата толкова бързо, колкото можели да го носят старите му крака. И като видял зайците, казал:

— Благодаря ти, благодаря ти! Сега ще можеш да ходиш на лов с момците, а ние с майка ти ще заживеем честити!

Оттогава момчето вече ловувало с другите, а майка му и старият му дядо винаги имали храна в изобилие.

---

[0] Източник: Frances Jenkins Olcott. The Red Indian Fairy Book. Boston, New York: Houghton Mifflin Co., 1917.

Иллюстрация: Story Hour Readers. Book Three. Ida Coe, Alice J. Christie, editors. New York, Cincinnati, Chicago: American Book Co., 1914. [↑](#)

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.